

kendelse. Selskabet har investeret mange millioner i efterforskningen og ventes yderligere at ville anvende betydelige beløb, uanset risikoen for, at indvindingen af fundne råstoffer ikke bliver rentabel.

Under disse forhold mente regeringen, at det var bedst stemmende med danske interesser, om den nuværende bevillingshaver kunne fortsætte sin virksomhed her i landet. En betingelse herfor var det dog, at der ved forhandlinger med selskabet kunne tilvejebringes en ordning, der var mere tilfredsstillende for staten end den hidtidige.“

I betænkningen fra det folketingsudvalg, der behandlede sagen, oplyses bl. a., at udvalget har „drøftet den fra konservativ side rejste tanke om, at en vis andel af den staten eventuelt tilfaldende afgift for indvinding af råstoffer i undergrunden burde tilfalde den grundejer, under hvis jord værdierne fandtes, men udvalget har ment at måtte afvise denne tanke.

Et *mindretal* (Boeck-Hansen og Poul Claussen) er af den mening, at der i en tilføjelse til lovens § 1 burde sikres den lodsejer, der må afgive jord til en virksomhed, som har til formål at opdage og udnytte råstoffer fra undergrunden, en vis andel i den afgift, der måtte tilfalde staten.

Da denne opfattelse imidlertid ikke deles hverken af ministeren eller udvalgets flertal, har mindretallet afstået fra at stille ændringsforslag.

Aksel Larsen har, efter at udvalget har nægtet at videre-sende til ministeren for offentlige arbejder en række af ham stillede spørgsmål, tilkendegivet, at han ikke ønskede at del-tage i udvalgets arbejde.“

Ved lovforslagets 2. behandling i folketinget erkendte *Aksel Larsen* (DK), at den nye koncession var væsentlig bedre for Danmark end den tidligere; men hans parti måtte alligevel gå imod lovforslaget ud fra den opfattelse, at det drejede sig om en opgave, som *burde løses af den danske stat selv*. Man skulle ikke „lade fremmede kapitalister lave noget arbejde her i Danmark, som vi godt selv kan lave, og som vi selv bør lave.“ Han kritiserede iøvrigt stærkt sagens hid-tidige forløb, ligesom han beklagede sig over, at de af ham ønskede oplysninger ikke blev fremskaffet og forelagt udvalget.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget med 73 stemmer mod 4 (DK), idet 5 medlemmer (DR) hverken stemte for eller imod.

I *landstinget* vedtoges lovforslaget med 47 stemmer mod 1 (DK).